

nemslagskraft og høj gennemførselsgrad af slutdokumentets indhold, har det virkelig været en succes. Netop betydningen af opfølgingsarbejdet fremhævede vi fra konservativ side allerede ved forespørgselsdebatten sidste år forud for topmødet. Vi understregede, at det er en opgave, der påhviler mange, men i særlig grad FN. Derfor glæder vi os over, at temaet var på dagsordenen på FN's generalforsamling i december, og at man har fundet en tilfredsstillende løsning på rollefordelingen mellem generalforsamlingen og de andre FN-organer.

Som en politisk sidebemærkning synes jeg, der er grund til at glæde sig over, at der under den proces har været politisk fodslag i EU-kredsen. Det er positivt at konstatere, at FN også internt er i fuld gang med at implementere resultaterne fra topmødet.

I Det Konservative Folkeparti mener vi, at det er vigtigt at forpligte det internationale samfund som helhed på de fælles målsætninger om at udrydde absolut fattigdom, sådan som det også fremgår af slutdokumentet. Donorlandene skal forpligtes, men det skal modtagerlandene så sandelig også. Hvad hjælper det, at den samlede udviklingsbistand stiger, hvis modtagerlandene selv foretrækker at bruge egne midler på oprustning og militære udgifter? Det kan ikke være rimeligt, at der findes lande, som råder over et militær på niveau med en stormagt, og som ikke vægrer sig mod at bruge det i en arrogant magtdemonstration både over for mindre nabolande og over for minoritetsgrupper inden for landets egne grænser, alt imens de modtager store summer i udviklingsbistand. Det er selvfølgelig uholdbart. Der må derfor stilles krav til udviklingslandene, der sikrer, at de gennemfører de nødvendige omstillinger, som skal til for at etablere en bæredygtig udvikling under respekt af menneskerettighederne.

Den sociale udvikling kan kun drives fremad i et samarbejde inden for det enkelte land og imellem landene. Vi er derfor tilfredse med, at den danske regering arbejder for det såkaldte 20:20-princip. Topmødet nåede frem til en anerkendelse af princippet som et frivilligt instrument. Nu gælder det om at arbejde målrettet på at få nogle erfaringer. De praktiske problemer må overvindes, og vi noterer med tilfredshed, at der arbejdes med definitionsproblemerne, og håber, at den danske regering vil arbejde lige så energisk på det som den norske.

Ved at gennemføre en gensidig forpligtelse mellem donor- og modtagerlandene, hvorefter

20 pct. af udviklingsbistanden skal gå til det sociale område, samtidig med at modtagerlandene selv afsætter 20 pct. til det sociale område, er der mulighed for at opnå tre fordele. Princippet om gensidig forpligtelse bliver fastslået. Det sociale område bliver synliggjort, og det bliver muligt at følge udviklingen op politisk.

Det fører mig over til spørgsmålet om de nuværende muligheder for at måle den sociale udvikling. Her savner vi virkelig nogle anvendelige redskaber. Det er derfor positivt, at Danmarks Statistik har engageret sig i arbejdet med at udvikle nye metoder. Vi tillægger det stor betydning, at der satses mere på denne nøgleopgave, og det vil også fremgå af den dagsorden, som vi formentlig kommer til at diskutere under den efterfølgende forespørgselsdebat.

Når det drejer sig om gældsspørgsmålet, går det tilsyneladende ikke så godt, men der er ikke anden vej end at presse på for at få danske synspunkter hørt. Det Konservative Folkeparti deler regeringens opfattelse af, at vi i Danmark har afskaffet absolut fattigdom. Det vil derfor være ude af proportion og en hån over for den fattigdom, vi ser ude i verden, hvis vi med afsæt i det sociale topmøde koncentrerede kræfterne om den danske socialpolitik. Ikke at der ikke er meget at komme efter på det område, for det er der, men vores problemer ligger trods alt på et helt andet niveau og bør derfor være hjemmehørende i en anden debat.

Villy Søvnal (SF):

Det er godt, vi i dag får en debat om, hvordan det går med opfølgningen af det sociale topmøde. I virkeligheden skal topmødets resultat vel først og fremmest måles på beslutningernes gennemslagskraft, altså med andre ord: Hvordan forløber opfølgingsprocessen?

Først og fremmest vil jeg sige, at der er mange grunde til at rose den danske indsats, og det er ikke noget, der i øvrigt er en generel vane i SF, men der er grund til at rose den danske indsats netop inden for den internationale udviklingsbistand og i bekæmpelse af den absolutte fattigdom i verden.

Danmark bibeholder i en situation, hvor andre lande frafalder, sin 1-pct.-målsætning på bistandshjælpen og opfylder dermed mere end det 0,7 pct.'s mål, der er anbefalet af FN. Danmark forøger sine bistandsbevillinger i forbindelse med Miljø- og Katastrofefonden og i overensstemmelse med anbefalingen fra Rio-topmødet.